

РЕШЕНИЕ

№ 3651

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **2775** по описа за **2011** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г. Д. Л. от гр. С. в качеството му на „Г. Л.” против Решение от 21.01.2011г., постановено по нахд №7262/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 103-ти състав, с което по отношение на Наказателно постановление /НП/ № 3Д-0220 / 10.05.2010г. издадено от директора на Столична регионална инспекция по контрол и опазване на общественото здраве, за наложени имуществени санкции на едноличния търговец, е постановено следното:

- е потвърдено в частта за наложена глоба в размер на 200лв. на основание чл. 229, ал. 2 от Закон за здравето(ЗЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 7, т. 8, чл. 7, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4, ал. 5, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 от Наредба № 36 за изискванията към козметичните продукти;

-е изменено в частта, в която на основание чл. 211, ал. 2 от Закон за здравето - е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 36, ал. 1, чл. 49, ал. 2 от Закон за здравето и на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве, издадена от Министъра на здравеопазването, като е

намален размера на същата на 700 лв.

В касационната жалба се иска отмяна на решението и на наказателното постановление, като се твърди незнание за необходимостта от уведомяване за започналата дейност, а по второто нарушение, стоката била доставяна без необходимите стикери от фирмите доставчици, с оглед на което нямал вина за извършеното. Твърдяната неправилност на решението обосновава и касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – неправилно приложение на закона.

Ответникът по касационната жалба с променено наименование след издаването на НП – Столична регионална здравна инспекция, не е взел участие в съдебното производство по делото и не е изразил становище по същата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След като се запозна с доказателствата и обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е прието за установено, че при извършена проверка на 29.03.2010г. в търговски обект на търговеца в ж.к. Л. в гр. С., за продажба на козметични продукти е установено, че част от тях са продавани в без етикети на български език, а търговската дейност е започнала в обекта през 2006г., като не е уведомен С. в 7-дневен срок от започване на дейността за да се извърши проверка и впише обекта в регистъра на обектите с обществено предназначение, за което бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) и въз основа на него е издадено обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка е приета за установена от съда от събраните в хода на съдебното следствие доказателства – съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства и от показанията на свидетелите Насалевска актосъставител и В и В –свидетели при съставянето на АУАН и Ленкова.

Съдът е преценил свидетелските показания като съответстващи на приложените и приети от съда по реда на чл.283 НПК вр. чл.84 ЗАН писмени доказателства, въз основа на което е приел и доказаност на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и съставомерност на извършено по посочените като нарушени разпоредби. Изложени са и съображения относно размера на наложените административни наказания. По тези съображения районният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно в едната част а в другата е изменил размера на имуществената санкция в минимален размер.

Обсъдени са в мотивите и наведения пред касационната инстанция довод за ненавременна доставка на етикети на български език за козметичните продукти, което правилно е приел като действия на трето лице, че не игнорира извършеното от касатора нарушение по Наредба № 36.

По отношение на наложената имуществена санкция за нарушение на Закона за здравето и Наредба 9, е изложил доводи за липсата на мотиви в НП за налагане на санкция в по-висок от установения в закона минимален размер и по тези съображения е изменил същата до минималния такъв.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол.

На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението, както и за съответствието му с материалния закон, следи служебно.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото-писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите. Съдът правилно е преценил наличие на основание по чл.182,ал.1,т.4 ЗДвП за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора за извършеното от него нарушение по чл. 21,ал.1 от същия закон.

Така постановеното от районния съд е правилно в частта, в която е потвърдено НП, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна – липсата на извършено нарушение от касатора поради недоставяне на етикети на български език за козметичните продукти от доставчиците, който довод е потрбно обсъден в мотивите на решение и се споделя от настоящата инстанция. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за законосъобразност на обжалваното НП в тази му част кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

В частта, в която НП е изменено, решението е неправилно като краен резултат. Правилно от фактическа страна е прието, че извършеното от касатора неуведомяване в седемдневен срок от започване на дейността на органите на СРИОКЗ е съставомерно по чл. 36, ал. 1, чл. 49, ал. 2 от Закон за здравето и на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение.

С оглед обаче служебното задължение на касационната инстанция да следи за съответствието он решението с материалния закон, следва да бъдат обсъдени правните последици от посоченото в акта и НП за започване на търговската дейност на проверявания обект „през 2006г.“, като не е установено точно на коя дата е изтекъл 7-дневния срок и касаторът е извършил нарушение поради пропускането му. В административнонаказателната отговорност не се прилага разпоредбата на чл.26 НК за продължаваното престъпление, както е постановено по т.8 от Тълкувателно решение № 77/1984г. на наказателна колегия на Върховния съд. С оглед на това от определянето на точната дата на извършване на нарушението, респективно датата от която е започнал да тече 7-дневния срок за уведомяване е дата на извършване на нарушението. Независимо от това дори и срокът за уведомяване на С. да е започнал да тече от 31.12.2006г., то към датата на подаване на касационната жалба са изминали повече от три години, като изтичането на този срок води до погасяване на възможността за продължаване на административнонаказателното производство на основание настъпила абсолютна давност, за което съдът следи служебно.

Давността не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административнонаказателното производство, но чл.11 от ЗАНН препраща за неуредените в закона случаи по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата,

изключващи отговорността и др., към нормите на Наказателния кодекс, с оглед на което е приложима разпоредбата на чл. 81, ал. 3, вр. чл.80, ал.1, т.5 вр. ал.3 НК по въпросите за прилагането на абсолютната давност.

Така към казуса по делото е приложим чл. 80, ал.1, т.5 НК в относимата към датата на извършване на нарушението редакция, според който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години, но независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в същата разпоредба, както предвижда чл.81, ал.1 от този кодекс. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", респ. "имуществена санкция", възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3-годишен срок от извършване на деянието.

По съображения за изтичане на абсолютната давност, като основание за прекратяване на административно-наказателното производство, обжалваното решение в частта, в която е постановено изменение на НП следва да бъде отменено, като съдът постанови и отмяна на НП за наложената имуществена санкция за нарушение на чл. 36, ал. 1, чл. 49, ал. 2 от Закон за здравето и на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение и отменено НП. Основанията за отмяната на решението в тази част са настъпили след приключване на устните състезания пред първата инстанция, но които следва да бъдат съобразени от настоящата касационна инстанция. В останалата част решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.01.2011г., постановено по нахд №7262/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 103-ти състав, в частта му, в която е изменено Наказателно постановление /НП/ № 3Д-0220 / 10.05.2010г. издадено от директора на Столична регионална инспекция по контрол и опазване на общественото здраве, с което на основание чл. 211, ал. 2 от Закон за здравето е наложена имуществена санкция, в размер на 3000 лв., за нарушение на чл. 36, ал. 1, чл. 49, ал. 2 от Закон за здравето и на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве, издадена от Министъра на здравеопазването, наложени на Г. Д Л. от гр. С. в качеството му на „Г. Л.”.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 3Д-0220 / 10.05.2010г. издадено от директора на Столична регионална инспекция по контрол и опазване на общественото здраве, с което на основание чл. 211, ал. 2 от Закон за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., за нарушение на чл. 36, ал. 1, чл. 49, ал. 2 от Закон за здравето и на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 9 за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве, издадена от Министъра на здравеопазването, наложени на Г. Д Л. от гр. С. в качеството му на „Г. Л.”.

ОСТАВЯ в сила Решение от 21.01.2011г., постановено по нахд №7262/2010 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 103-ти състав в останалата му част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.